

Ἄριθμός 26

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1899.

Η ΑΡΑΧΝΗ - Εἶκον ἄγγλον ζωγράφου

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

εις τας Ἀθήνας καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα Δεπ. 10

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐσωτερικοῦ Ἐτησία Δρ. 5 — Ἐξώτερος Δρ. 8 Ἐσωτερικοῦ φρ. 8 — Ἐξώτερος φρ. 4

ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 1

ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΣ

Τὴν εβδομάδα αὐτὴν διαριῶς τριγυρίζει εἰς τὸ κωλοῦ μου ὁ ἀθάνατος ἐκεῖνος τύπος τοῦ «Γενικοῦ Γραμματέως» τοῦ κ. Κωνσταντῆ καὶ ἰδίως ἐναυλὸς ἀντηγεῖ ἀκόμη εἰς τὰ ὦτά μου ἡ γνωστὴ πρόποσις τοῦ περὶ τῆς εὐδαμονίας τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου «θέατρα ἔχμεν, διασκεδάσεις ἔχμεν, πυροτεχνήματα καθ' ἑκάστην καίμεν κτλ.»

Τῶ ὄντι καὶ τί δὲν εἴχομεν τὴν εβδομάδα αὐτὴν οἱ εὐδαμονοῦντες Ἀθηναῖοι. Ἐν πρώτοις ἀγωνας ὄσους θέλετε, ἀθλητικῶς, ποδηλατικῶς, δρόμου, ἀντοχής, πάλης, ἄλματος, ἀγωνας παιδῶν, ἀγωνας ἐρήθων· καὶ οὐχὶ μόνον ἀγωνας, ἀλλὰ καὶ μάτ, ἐπίστετε δὲ καὶ... μούτς, ἂν κρίνομεν ἀπὸ τὰς δέκα ἢ εἰκοσι ἀπαγωγῶς τῆς εβδομάδος αὐτῆς.

Ἐνθ' ἀκόμη καλὰ καλὰ δὲν ἐπροσθάσαμεν νὰ ἴσομεν ὅλ' αὐτὰ, ἰοὺ ἀμέως τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια. Καὶ εὐρίσκονται πλεον εἰς τὸ στοιχεῖον τοὺς οἱ διάφοροι ῥεσπερτερ τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἐνθυμοῦνται περασμένα μεγαλεῖα, καὶ παρελαύνουν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων αἱ κεφαλῶν τῶν φαλλῶν καὶ τὰ σκευοφόρα καὶ τὰ βλητοφόρα, καὶ συγχινεῖται ἡ Γερουσία τοῦ Ζαχαράτου καὶ ἐτοιμάζεται, ὡς λέγεται, νὰ μεταβῇ ἐν σώματι εἰς τὸ Δαφνὶ (bonni soit qui mal y pense) διὰ νὰ ὑποδεθῇ τὸν στρατὸν ἐπανακάμπουτα νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον.

Πυροτεχνήματα μόνον καὶ θέατρα εἶναι ἀλλήθες ὅτι δὲν ἔχομεν ἀκόμη. Ἄλλ' ἀπὸ μὲν τὰ πρώτα προετοιμάζονται μερικά ἐκλογικὰ, ὡς λέγεται, θέατρα δὲ ἀνγέβρησαν τόσα, ὥστε ν' ἀναλογῆ ἂν ἐν εἰς ἑκάστην ὁδὸν. Τοιούτοτρόπως ὑπάρχει ἐπιπλεον, ὥπως αἱ ὄφθαι εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὠνομασθησάν ἑκατόμυλοι, νὰ ὀνομασθοῦν καὶ αἱ νεώτεροι Ἀθηναὶ μυριοθέατροι, ἕως ὅτου ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς μεταβληθῇ εἰς ἓνα εὐρὺ θέατρον. Ἐὰν εἰς τὸτε ζῆ ὁ κ. Δηλιγιάννης, θὰ ἦναι ὁ ἐνδοεὐκταμένος ἀρχιεπιταρῖος.

Ἄν δὲν ἔχομεν ἐν τούτοις θέατρα ἀκόμη, ἔχομεν ὅμως ἐκθέσεις. Δὲν προσβάνει ἡ μία νὰ κλεισθῇ τὰς πύλας τῆς καὶ ἀμέως ἀνοίγῃ ἄλλη. Οὕτω τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Ζαπατοῦ διεδέχθη ἀμέως ἡ ἐκθεσὶς τοῦ Παρνασσου, ἧτις λέγεται, ὅτι εἶναι πολὺ ἀνωτέρω ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ γνωστοῦ φωτογράφου κ. Μαρτιμιανῆ, εἰς τὰς βιτρίνας τοῦ ὁποῦ δὲν ὑπάρχουν ἔργα πηλοπλαστικῆς μαθητρῶν ἐρασιτεχνῶν. Καὶ ταῦτην ὅμως συντόμως διαδέχεται ἐκθεσὶς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὅποια καλὰ θὰ κάμουν οἱ ἀρμόδιοι τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ προσυλλάξουν ἀπὸ τὴν φυλλάξαν τῶν ἐρασιτεχνῶν.

Καὶ οὐ μόνον ἐκθέσεις ἔχομεν κατὰ τὴν φρασσεολογίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀλλὰ καὶ ποιήματα.

Μετὰ τὸ κομψὸν τομίδιον τῆς Δδως Πίπιζα, εἶδον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ φῶς οἱ «Ἀντιλάλοι» τοῦ κ. Πασιγιάννη, ἐκδοσὴ τῆς «Ἑχνης» μὲ συμπάθειο. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐν ἀκούσιον κρίμα! ἀνέχεσται εἰς τὰ χεῖρά μου, ρίπτοντος τὸ μάτι εἰς ποίημα τοῦ κ. Πασιγιάννη. Τὸ κρίμα! αὐτὸ δὲν ἡμῶρεσα νὰ συγκαταθῶ οὔτε τώρα. Κρίμα! διότι τὰ ποιήματα τοῦ κ. Πασιγιάννη θὰ ἐρροπῶντο ὡς κρυσταλλῶδες νερόν Κανταριανῆς εἰς θερινὸν καύμα, ἐὰν ἡ μαλλιαρὰ μαστορῶσιν δὲν καθίστα αὐτὰ θελά ὡς ὕδωρ τῆς δεκάμενης μετὰ ραγδαίαν βροχῆν. Ἀκούσατε τὴν ὁπωσδήποτε φωτεινὴν ἀρχὴν του καὶ θὰ με δικαιώσετε.

Λαλοῦν τὰ ὀρνίθια τρεῖς φοραὶ καὶ διαλαλοῦν τὴν ᾠρα Που μετὰ τὰ ροδοχρώματα προβαίνει ἡ χαραιοῦλα Σκὰνι ἀγγλῶς ὁ Ἀδωνερῖο, ἀπ' τοῦ βουνοῦ τῆ ράχη. Τὰ ἰσκιώματα ἀλαφρὰ σκιρτοῦν ὅτᾳ πρώτα πρώτα (φῆγγη)

Κ' οἱ πᾶχνες σὰ φαντάσματα σκορποῦν κ' ἀναερίζουν, Που ὀλονυχτικῶς ἐπέπλυναν τὰ ὄσση καὶ τοὺς κάμπους. Ροδογιαλίζουν τὰ βουνα, τὰ καμποτόνια ἀχνίζουν, Τὰ κορροβιόνια βόσκονται ἰσὺ ροδοχαρμῆσι. Τὰ σὺθαμπα τῆς χαραιοῦς ἰσὺ ἠλιόφωτος χυνοῦσιν, Καὶ σὰν ἀχνῶς ἀνεκός ἀριώσων ἰσὺν κείθερα. Οἱ πρώτες ἢ φειγοβόλιες ἰσὺ οὐράνια γοργοφῆγγου Σάν ἀστραπόμορφα σπαθιά. Οἱ ὅλοιο ἀντιφεργγίζου Καὶ βράμει ροδογάλαζο τὰ οὐράνια πλάτια φῶς

Ἄλλ' ὁ ποιητὴς δὲν ἀργεῖ νὰ λύσῃ ἐντελῶς τὴν κόμην του καὶ φοβεροὶ πλόκαμοι ἀπὸ τὰ αἰώνια μαγνόδια καὶ τῆς ἐξωθιαίς καὶ τῆς οὐρανοπέλεκτες κοβλῶνες καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀναμασῆματα χύνονται ἐπὶ τοῦ χάρτου, τὸ σκοτάδι πυκνοῦται καὶ ὁ ἀναγνώστης παραιτεῖται πάσης ἰδέας νὰ διακρίνῃ τίποτε εἰς τὰ τριβοθαθα σκοταδερα τῶν νοημάτων του.

Κρίμα!

Ἐν τούτοις μετανοῶ διότι μοῦ ἐξέφυγαν ὀλίγα εἰλικρινεῖς λέξεις διὰ τοὺς «Ἀντιλάλους». Ἡ γνώμη τοῦ τύπου πρέπει νὰ διατυπωθῆται, προκειμένου περὶ μαλλιαρῶν ποιημάτων, ἐπᾶνω κάτω ὡς ἐξῆς: «Ἐγδοῦθησαν οἱ «Ἀντιλάλοι, ἔργατα μολυβοκαγγελοπλεῖκτη καὶ μάλιστα Πασιγιάννη. Δὲν ἔχουσε κανένα ζῶμπλι, καὶ ἰσὺ μάλιστα ἀρτόνα πρέπει καθελογῆς μαγνάδι». Εἰς τὴν μαλλιαρῶν ποίησιν πρέπει μαλλιαρῆ κριτικῆ, τὴν ὅποιαν οἱ κοινοὶ θνητοὶ νὰ μὴ καταλαμβάνουν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΩΩΝ ΕΝ ΣΥΓΩ ΚΑΤΑ ΤΟ 1833

Ο ΧΟΡΟΣ

Ἄλλὰ τὸ κυριώτατον καὶ πρωτοτύπωτατον διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μέρος τῆς ὑποδοχῆς ὑπῆρξεν ὁ χορὸς, εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ὁποῦ θὰ ἐνδοιασθῶμῃ πλείωτερον

Ὁ χορὸς ἐδόθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γρηγοράκη Στεφάνου. Τὴς οὗτος; Που ἔκειτο ἡ οἰκία του; Καὶ ἂν σῶζεται αὐτὴ νῦν, ἀγνωστῶς. Ἐπιβίβω ὅμως, ὅτι ὁ πολῦτιμος φίλος μου, ἡ πηγὴ αὐτῆς τόσων περὶ τῆς ἐπιχρῆς ἐκείνης πληροφοριῶν, ὁ κ. Ἀνθ. Χαυῖος, θέλει μᾶς τὸ πληροφορηθῆναι, ὡς καὶ θέλει ἰσοσ συμπληρωθῆναι κενὰ τινὰ τοῦ χρονολογισμοῦ τούτου. Ὁ χορὸς οὗτος ὑπῆρξε κατὰ πάντα λαμπρὸς, ἢ ἐν αὐτῷ διατηρηθῆσθα τάξις καὶ ἡ ἐπίδειχθεῖσα μεγαλοπρέπεια ἐλέγχουν τοὺς διοργανωτάς αὐτοῦ, ὡς

γνωρίζοντας τελειῶς τὴν ἐν Ἑυρώπῃ τότε ἰσχύουσαν ἠθιμοτυπία.

Περὶ τὸν νὰ σημειώσω, ὅτι καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πρωτηγωνισθησαν ὁ θαυμασιος Χίος, ὁ μέγιστος τῶν Δημάρχων Περασιῶς, ὁ Λουκάς Ράλλης, μία τῶν μεγαλειτέρων μορφῶν, ὡς ἡ νεωτέρα Ἑλλάς ἐγνωρίσεν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ χοροῦ ἐπιτροπὴ συνέταξε τὸ ἐπόμενον πρόγραμμα, ὅπερ αὐτοελαβεῖ παραθέτω:

Τάξις τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν χορὸν τῆς Πόλεως

1.) Δώδεκα νέοι, καλοῦ ἀναστήματος, μὲ ἐνδομασὶν ἀνάλογοι, φέροντες ἑκάστος μίαν Ἐθνικοσημοσύλιστον πρὸς τὰ ἄνω λαμπάδα εἰς τὴν χεῖρ καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὸν πῖλον, θέλουν ἰστασθαι ἐκατέρωθεν τῆς θύρας τοῦ Βασιλικῶ Οἴκου ἔξωθεν, καὶ νὰ συνοδεύσων τὸν Βασιλέα, προπορευόμενοι, μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς Οἰκίας τοῦ χοροῦ.

2.) Ἐντὸς τῆς κάτω θύρας τῆς Οἰκίας τοῦ χοροῦ θέλουν περιμένει τοὺλάχιστον ἐξ ἀπὸ τοὺς Κοσμητόρας ἢ Ἀρχηγέτας (Commissaires), φέροντες εἰς τὰς χεῖρας κηροπήγιον μὲ λαμπάδα ἀναμμένη καὶ προπορευόμενοι πλαγίως, τρεῖς ἐκατέρωθεν, ἕως εἰς τὴν θύραν τῆς Ὀρχήστρας, ἔξωθεν τῆς ὁποίας θέλουν σταθῆ, ἐκατέρωθεν πάλιν, κατὰ σειρᾶν, καὶ νὰ διέλθῃ ὁ Βασιλεὺς. Οἱ Κοσμητόρας οἵτινες θέλουν εἰσελθὶ ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερος πολιτάς, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν δώδεκα, θέλουν φερεῖ εἰς τὸν ἀριστέρον βραχίονα ταινία ἀπὸ τὰ Ἐθνικὰ χρώματα καὶ δαίγμα τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

3.) Ἄμα πλησιάζῃ εἰς τὴν θύραν τῆς Ὀρχήστρας ὁ Βασιλεὺς, παρευθὸς ἢ Μουσικῆ μὲ ἐν διεγερτικὸν ἦσμα βραχυτάτον, θέλει ἀναγγελεῖ τὴν εἰσὸδὸν του καὶ οἱ παρεστώτες θέλουν κράζει Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Τοῦτο θέλει ἐπαναληθῆ τρεῖς τόσον ἀπὸ τὴν Μουσικῆν, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς παρεστώτας. Ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ τελειώσων ἐντὸς δύο ἢ τριῶν λεπτῶν.

4.) Διερχόμενος τὴν Ὀρχήστραν ὁ Βασιλεὺς, οἱ λοιποὶ ἐξ Κοσμητόρας, οἱ ὁποῖοι θέλουν προεμνεῖ εἰσῶθεν, θέλουν τὸν συνοδεύσει ἕως εἰς τὴν προετοιμασθῆσαν αἰθυσαν εἰς ἀνάπαυσιν τῆς Α. Μ. ἐκεῖ, εἰς ἡ δύο ἀπὸ τοὺς Κοσμητόρας, εὐθὺς μετ' ὀλίγον, ἀπειτινόμενοι εἰς ὅποιον ἀνήκει ἀπὸ τὰ παρακολουθούντα τὸν Βασιλέα ὑποκείμενα, θέλουν ζητήσει τὴν ἀδειαν νὰ τοῦ προσφέρων ποτὸν ἢ ἄλλο τι. Μετ' ὀλίγον διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου θέλουν τοῦ ὑποβάλλει τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν χορῶν εἰς καλὸν χάρτην καλλιγραφημένον, καὶ θέλουν ζητήσει τὴν ἀδειαν διὰ ν' ἀρχίσῃ ἢ μουσικῆ καὶ νὰ κάμῃ τὴν τιμὴν (ἐν θέλῃ) ν' ἀνεῖξῃ τὸν χορὸν εἰς τὴν ἐκθεσῆσαν Βασιλικὴν διάβασιν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, θέλουν εἰσελθαι ὀρθοὶ, αἱ κυρίαὶ μόναι μετὰ τὸ «Ζήτω κ. τ. λ.» θέλουν καθῆσει ὅπου ἐναπετῆσθον δι' αὐτάς καθίσματα.

5.) Τὰ ποτὰ θέλουν προσφέρεισθαι εἰς τὴν Α. Μ. ἀπὸ τοὺς ἰδίους Κοσμητόρας, δύο ἐκ τῶν ὁποῶν πρέπει νὰ παρακολουθοῦν τὸν Βασιλέα ἐκ τοῦ πλησίον, διὰ νὰ δέχωνται τὰς προσταγὰς του, κατ' εὐθέταν ἢ ἐμμέσως.

6.) Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς θὰ κάμῃ τὴν τιμὴν νὰ χορηγήσῃ, ἡ Κυρία ἧτις θέλει λάθει τὴν τιμὴν νὰ συγχρησθῆσθαι θέλει εἰσελθαι εἰδοποιημένη διὰ νὰ προσφέρει ὀρθῆ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν χεῖρά της παρευθὸς.

7.) Ὅταν ὁ Βασιλεὺς χορευθῆ, εὐθὺς καὶ ἡ Α. Μ. παύσῃ, θέλει παύει καὶ ἡ Μουσικῆ, παρεκτός ἂν ἄλλως ἐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ.

8.) Ἡ αὐτὴ τάξις ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 1 2 3 καὶ ἢ θέλει φυλαχθῆ ἀναχωροῦντος τοῦ Βασιλέως.

Τίνες ἦσαν οἱ δώδεκα λαμπροὶ νέοι.

Οἱ δώδεκα νέοι οἱ ἐτελέσαντες χρέη κοσμητόρων κατὰ τὸ ὑπ' ὀφῆ μου χειρόγραφον ἦσαν οἱ ἐπόμενοι: Παναγιώτης Ρογγῆτες, Πήλιος Κεχαγιάς, Ἄποστολόπουλος, Γ. Γεραλόπουλος, Σταμ. Κ. Πρωῖος, Μτχ. Κ. Καράλης, Λεωνῆ Ζ. Ροδοκανάκης Ἄντωνος Πετριτῆς, Γεώργιος Α. Μεταξᾶς, Γεώργιος Καλθεροεῖρος, Ζωρζῆς Δεμοκρίδης, Πέτρος Ἀποστολίδης.

Ἐξ αὐτῶν ὁ πρῶτος ἦν Πρόεδρος, ὁ δὲ δευτέρος Ἀντιπρόεδρος. Μεταξὺ τῶν χορῶν, ἂντιον εἶχον νὰ ἐτελέσων χροκηριστικώτατον εἶναι τὸ 2 ἄρθρον. «Νὰ φροντίζῃ ὁ Πρόεδρος νὰ τοποθετηθῶσιν αἱ λαμπάδες εἰς ἀσφαλὲς μέρος διὰ νὰ μὴ παραπέση κάμμιον.»

Οἱ κοσμητορες.

Οἱ κοσμητορες ἦσαν ἐπίσης δώδεκα. Ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν εἶ: Θ. Σένος, Π. Γεραλόπουλος, Ἄντ. Σαλάχας, Θεμ. Παπαδοῦ κς. Λουκάς Ράλλης καὶ Γεώργιος Ψύχας ἐπεκλήθησαν φωτοφόροι καὶ ἕμενον εἰς τὸ προαύλιον.

Οἱ δ' ἔτεροι εἶ: Ν. Πρασινάκης, Θ. Ἄμειρος, Ἄργ. Τερμπογλῆς, Ν. Ἐλευθερίου, Π. Ράλλης καὶ Ἐμμ. Ἱερώνης ἕμενον ὡς ὀδηγοὶ πρὸς τὴν αἴθυσαν.

Οἱ αὐτοὶ νέοι διηρέθησαν εἰς τέσσαρας τριάδας, ὅπως κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 4 προσφέρων ἀναψυκτικὰ εἰς τὸν Βασιλέα, διαγράψῃ δὲ καὶ ἰδιαιτέρα ταῖς ποταοσοσίαις.

Τέλος δύο ἐξ αὐτῶν οἱ Π. Γεραλόπουλος καὶ Λ. Ράλλης ὠνομασθησαν ἐπὶ τῆς εὐσταῖας τοῦ χοροῦ.

Τίνες χοροὶ ἐχοροεῦθησαν.

Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, ἐξ ὧν ἠρσθησαν τὰς πληροφορίας ταύτας εὐρον καὶ τὴν ἀνωτέρω ἀναγερομένην ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου ἀναγραφὴν τῶν χορῶν.

Ἡ ἀναγραφὴ αὕτη εἶναι καλλιγεγραμμένη εἰς καλὴν Γαλλικὴν γλώσσῃ μὲ κάθη ὀμοῖ ὀρθογραφικὰ.

- Ἐνομισα ὁρθῶν νὰ τὴν ἀντιγράψω ὡς ἔχει: Prospeit. des bals qu' on executera le soir de sa Majesté le roi de Grèce. 1.) Polonese. 2.) Valse. 3.) Quadrigle. (Le pantalon. L' etè. La pastorale. La poule. La Tremse. La Finale). 4.) Valse. 5.) Cotiliò. 6.) Longa. 7.) Galoppe. 8.) a Lvisite. 9.) Valse.

Ἑλληνικὴ ὀνοματολογία τῶν χορῶν.

Περὶ ἑργεῖας χάριν προαθῆτω ἐτέρων σημειῶσιν, Ἑλληνογαλλικὴν τῶν χορῶν. Ordre des danses.

- 1.) Polonnaise. 2.) Valse. 3.) Contredanses 4.) Valse. 5.) Cotillon. 6.) Ecossaise. 7.) La visite. 8.) Galoppe.

ΤΑΞΙΣ ΤῶΝ ΧΟΡῶΝ 1.) Πολωνικῶς.

Α. ΜΩΡΑΪΤΙΔΟΥ ΜΕΤΑΤΑΪΑΝΙΑ

Ἄσσημνιο καρπαχίι που κρέμεται ἀπὸ τὸν μέγαν πολυελαῖον: τὸν Ἀη-Νικόλα; Εἰν' ἡ σκούνα μας αὐτὴ ποὺ τὴν ἔταξεν ἀσσημνία ὁ καπετάνιος μας εἰς τὸν Ἀη Νικόλα τότες ποὺ μᾶς ἐγλύτωσε. Ὅλη ἀπὸ καθαρὸ ἄσσημνιο, καλοδουλεμένο, τῆς Ρωσίας ἀσσημνιο. Μισὴ ὀκτᾶ ἄσσημνιο. Σὲ πρῶτο ταξείδι, ὅταν θῆλαμε μὲ τὸ καλὸ εἰς τὸ Ταϊγάνι, ὁ καπετάνιος μας ἀμέσως ἐπαράγγειλε μισὴ ἄσσημνιο σκούνα, μισὴ ὀκτᾶ, μὲ τὰ κατάρτια της, μὲ τὰ παντὰ της ἀνοιχτὰ, μὲ τὰ ζάρτια της, ὅλα ἀσσημνία. Μπροστὰ εἰς τὴν πλώρη ἔνα ἀσσημνιο γερροντᾶνι μὲ στρογγυλὰ ἀσσημνία γένεια, ὁ Ἀη-Νικόλας, σημαίνει τὴν καμπάνα τὴν ἀσσημνία. Πίσω ὁ καπετάνιος. Δὲν λείπει κ' αὐτός. Γενατιοστός, ξεσκουφωτός, ἀσσημνιος.

Εἶνε τώρα κρεμασμένη εἰς τὸν πολυελαῖο τοῦ Ἀη-Νικόλα. Καὶ ὅταν ἀνάρτῃ ὁ γερῶ-Συμβίας τῆς λαμπάδες στὴν πανήγυριν, εἰς τὴν ἀγρυπνία καὶ τὸν κουνὴ κατόπιν τὸν πολυελαῖο, κουνεῖται κ' ἡ σκούνα ἢ ἀσσημνία μαζί του πέρα-ὄω, εἰς τὴν ἀγρυπνία, κ' εἶνε μισὴ χαρὰ νὰ τὴν βλέπῃς. Θαρρεῖς καὶ ταξείδεύει εἰς τὴ Μαύρη Θάλασσα.

Τὸ ρυμουλκόν, ἀφοῦ μᾶς ἐξῆγαγεν ἔξω ἀπὸ τὰ ρεύματα, μᾶς ἄφησε πλεόν. Ἐπεράσαμεν τὰ Γαλαπάδες στὴν πανήγυριν, εἰς τὴν ἀγρυπνία καὶ τὸν κουνὴ κατόπιν τὸν πολυελαῖο, κουνεῖται κ' ἡ σκούνα ἢ ἀσσημνία μαζί του πέρα-ὄω, εἰς τὴν ἀγρυπνία, κ' εἶνε μισὴ χαρὰ νὰ τὴν βλέπῃς. Θαρρεῖς καὶ ταξείδεύει εἰς τὴ Μαύρη Θάλασσα.

Ἡ σκούνα, μὲ ὅλα τὰ παντὰ, χαριέντως κλίνευσα πρὸς τὴν μίαν πλευρᾶν, ὡς ἐπὶ κυανῆς κλίνης μὲ πρὸ πλευρῶν νόμισμ, λοξοδρομουσα, προσεγγίζει

- 2.) Ἀμφίχορος. 3.) Ἀντιχορος. 4.) Ἀμφίχορος. 5.) Περὶχορος. 6.) Διάστιχος. 7.) Ἡ ἐπίσχεσις. 8.) Τροχάκις.

Ὁ Ὄθων ἐν τῷ χορῷ.

Κατὰ τινὰ σημείωσιν ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὸν χορὸν τὴν 9 1/2 μ. μ. Εὐηρεστήθη δὲ μεγάλως. Τοῦ ἤρσαν παραπολὸ ὀλη ἡ προπαρασκευῆ ἢ καλὴ συναναστροπῆ, ἡ κοσμιότης καὶ εὐταξία, καθ' ὀλην τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ. Ἡνοῖζε δ' ὁ ἴδιος τὸν χορὸν καὶ ἔδειξε τὴν εὐχαριστήσιν του συγγεροῦσας εἰς ὁλοὺς σχεδόν τοὺς χορούς, συλλαβῶν μὲ τὴν χαρακτηρισίζουσαν τὴν Α. Μ. εὐπροσηγορίαν μὲ τὰς ἐπισημοτέρας κυρίας καὶ πολλοὺς τῶν παρεστώτων.

Ἀτυχῶς ἡ σημείωσις ἐδῶ σταματᾷ καὶ δὲν ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν κυριῶν, μεθ' ὧν ὁ Ὄθων συνοχορεῖται.

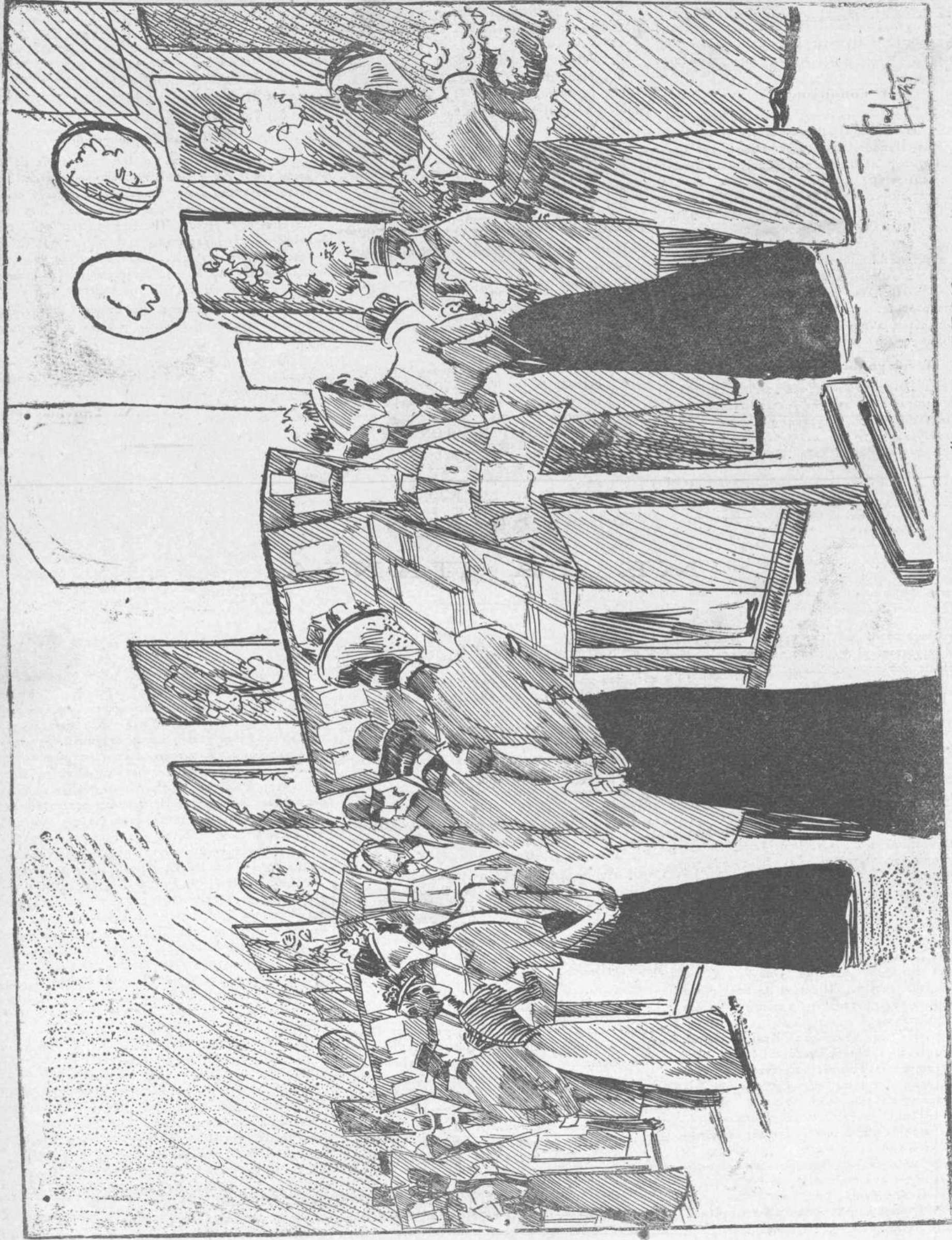
Τοιαύτη ἡ περιγραφή τοῦ πρώτου Βασιλικῶ χοροῦ ἐν Συρῶ, ὅστις καὶ ἄλλοι κατὰ μεταγενεστέρας ἐποχὰς ἐδόθησαν ἐν αὐτῇ.

Ν. Σπανδοῦνις.

ὅτε μὲν πρὸς τὴν Ὁρᾶκην, ὅτε δὲ πρὸς τὴν Ἀιοτολήν.

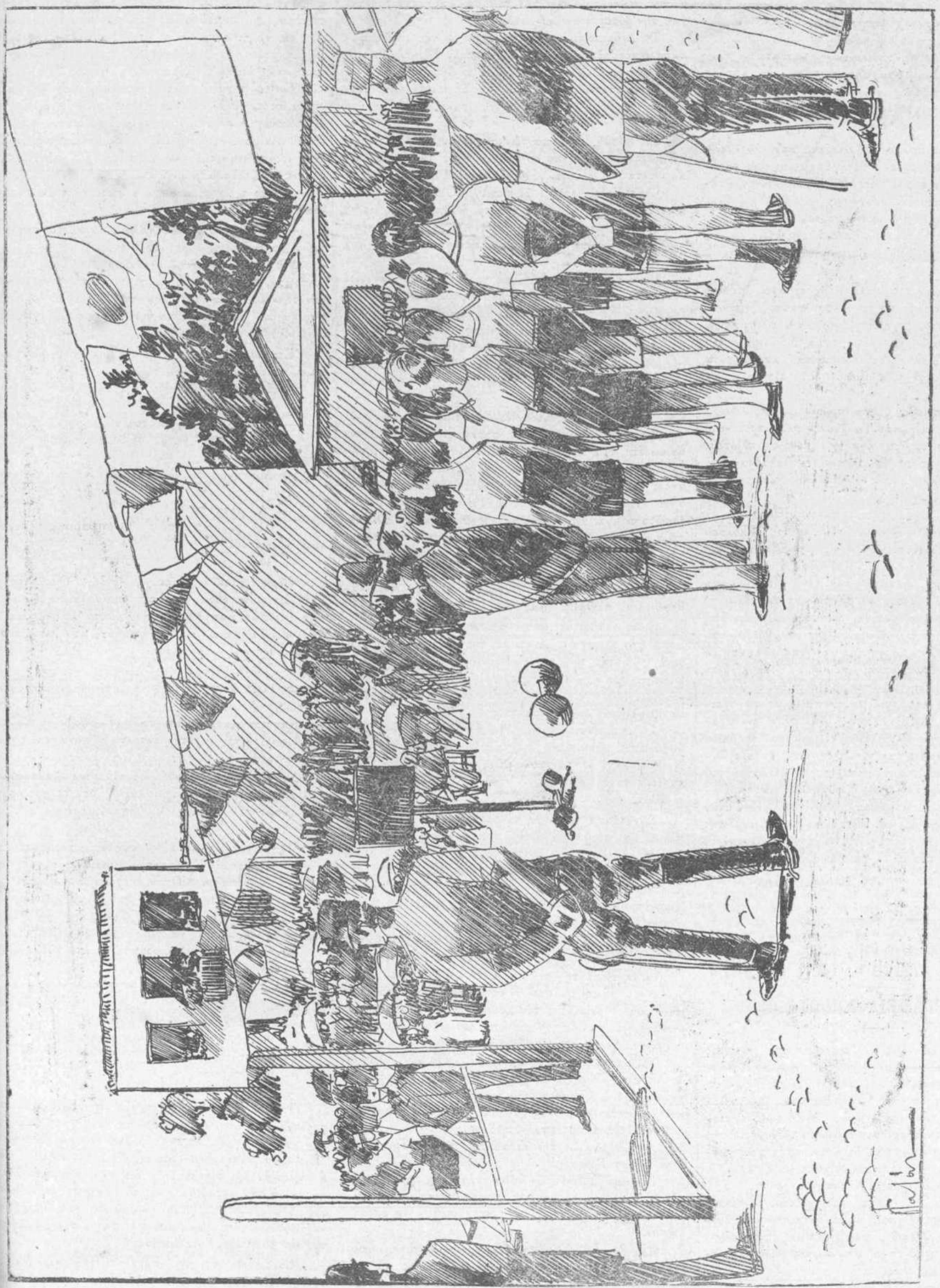
Ὁ Μαρμαρᾶς, κατὰξηρος, μὲ τὰ λατομεῖα του καὶ με τὸς κοιλοῦς του τοὺς μαρμαρινοῦς. Ἀτμόπλοια, γολέταις, τροχαντήρια, βρῆλκια ἀναβροκαταβαίνουσαν σὰν πουλιὰ ταξείδαιρια. Χορταίνει ἡ καρδιά καθαρὸν ἄερα καὶ ἡ ὄρασις καταπράσινου χλοῆν τῶν ἀμπελωτῶν καὶ ρυτιῶν, αἰτίνες παχίαι περιβάλλουσι τὰ ὀνομαστὰ Γανόχορα τῆς Ὁρᾶκης. Ἀρίνομεν τὴν Ραιδοστόν, χαριερίζομεν τὴν Καλλόλιμνον ὡς πάπιαν ἐν μέσῳ τῆς Προποντιδὸς παίζουσαν καὶ οὕτως ἐν χαρᾷ πλεόν μετὰ παντὰ γιολό-γιολό τὸν ἅγιον Στέφανον εἰς τοὺς δύο Τσεμετζιόδες παραπλεόντες ἀράζαμεν μίαν αὐγὴν ἀπόκτάω ἀπὸ τὰ Ἔωμαθεῖ τῆς Πόλεως. Βόμβος ἀόριστος, ὠιδένμοιο μακρυνου βόμβος, ἔφθανε πρὸς ἡμᾶς ἡ βοῆ τῆς μυριοσπυροῦ Βασιλευσῆς. Ὅταν ἀνήθον ἐπὶ τοῦ καταστροφῆτος, ἔτριβον κ' ἐπανάτριβον τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἐκθαμβῶς πρὸ τοῦ πανοράματος ἐκείνου τοῦ ζωντανου, μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἀναβρόσκειουσαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ὀμίγλην, ὡς ἀναυδομένη ἀπὸ τῶν κυμάτων, συμπλεγμὰ πολλύμορον κυμαρῆσεων καὶ μινιαρέων καὶ θόλων, παλατιῶν καὶ ναῶν

— Εἶδες τὴν Πόλιν, βρε Γιωνῆχ; Ἐλεγε ἡ πλοίαρχος πρὸς τὸν ἔρηθρον υἱὸν του, ἐν σιγῇ θεωροῦντα τὴν ἀπροσδόκητον ἐκείνην ὀπτασίαν τοῦ χρυσοῦ καὶ φωτός καὶ ἄφρου, ἄτινα μυστηριώδως στερεοποιούμενα μεταμορφούοντο εἰς τὴν μυθοπλαστικὴ μὲνην Πόλιν, τὴν Πόλιν τῶν ἄγαθων καὶ τοῦ πλοῦτου, τὴν Πόλιν τῆς ἀναπαύσεως τοῦ κεκμηῶτοῦ ναυτοῦ, εἰς τὰ ὄροσερὰ κῆματα τῆς ὁποίας γλυκαιομένον τὸ πλεόν, ἐπαναλαμβάνει τὸν πρὸς τὴν Μαύρην θάλασσαν πικρὸν πλεόν — Σὲν φεῖτικη πατέρα! Εἶπε μετὰ ᾠραν, ἀρηρημένος πρὸς τὸ θέαμα ἕ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ"

Σχεδιαγράμμα εκ του φυσικού υπό Δ. Γαλάνη

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Σχεδιαγράμμα εκ του φυσικού ληφθέν υπό του κ. Δ. Γαλάνη

εργός, με παλμούς ανυπομονησίας καρτερών ποτε ν' απελευσθήν, να ψαύσῃ τὴν εὐμορριὸν ζωγραφίαν τῆς ὁθωμανικῆς μητροπόλεως.

— Ίναμίαι γλιε ταμπάκ!
'Ετραγώδεις εἰκίνησαν τὴν ὄραν γλυκύτατα ὁ πωλητῆς τοῦ ἀφράτου μπουχαλεμπί, ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς τῶν Φωμαθειῶν ἀκτῆς.
— Σὰν δὲν πιστεύεις ἔλα νὰ ἴδῃς!...

Μαῦρα δάκρυα ἔχουσα τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐμελλεν ν' ἀπεχωρισθῶ πλέον ἀγαπημένη μου σκούνας. Ναυαγός εἰν ἤμην, δὲν θά ἔβαλλον τόσον τὴν ἀπολαύσειον περιούσιον μου.

— Διατί νὰ μή ἔχω μίαν κούναν ἰδικὴν μου!
'Ἐλεγεν ὁ λογισμός μου παραπονούμενος.
— Νὰ ταξιδεύω! Νὰ ταξιδεύω! Πάντα νὰ ταξιδεύω!

'Επανελάμβανον οἱ πόθοι μου ὄρανοι, πυνθηφορύντας. 'Ἐπὶ πολὺν χρόνον μετὰ ταῦτα, τὰς νύκτας, τὰ ὄνειρά μου ἐσχηματίζοντο ἐν μέσῳ σφαιρίων κ' ἱστίων καὶ ἱστίων ἐν μέσῳ πελάγους καὶ ἀφροῦ ἐν κυμάτων. Πλέοντα, λοζοδρομούντα, караβίζοντα ὄνειρα! Γαλῆνης καὶ τρικυμίας ὄνειρα. Με τὰ παντὰ ὄνειρα!

'Ἐως οὗ ἀρπυινόσθη μίαν πρωΐαν με ὑπολευκάζοντα τὸν βαθὺν πόνωσαν. Τὸ λευκὸν με ἐπροξένησε ρίγος. 'Ὁ λογισμός μου δὲν ἔχει πόθους πλωτῶς πλέον. Μ' ἀρέσει τώρα νὰ βλέπω τὴν θάλασσαν ἀπὸ μακρὰν, ἔως οὗ ἔλθῃ καιρός νὰ βλέπω καὶ τὸν κόσμον ἀπὸ μακρὰν...

Καὶ μόνην εὐχαρίστησιν πλέον αἰσθάνομαι νὰ ἐκκλησιάζομαι εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου — ἐπάνω εἰς τὰ Κορώνια — εἰς τὴν ὑψηλὴν περὶ τῆς νήσου κορυφῆν. Καὶ ὅταν ὁ γέρω-Συνιδίας ὁ ἀναγνώστης, ἀνάπητ τὸν μέγαν πολυέλιον καὶ σείῃ αὐτόν, μ' ἀρέσει νὰ βλέπω νὰ αἰετῆται μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀσημένια σκούνα, ἡ ὁποία κρέμαται ἀπὸ τὸν μέγαν τοῦ ναοῦ πολυέλιον, ὑπὸ τὸν θάλλον, τῶν ἐμων εὐλαβῆς τοῦ πλοιοχέρου μου. 'Απαράλλακτη ἡ σκούνα μου, ἡ καταπράσινη, ποῦ μιά φορὰ κ' ἔταν καιρὸν ἦταν ἀραγμένη εἰς τὸν βοσκορίζοντα λιμένα τῆς νήσου. Με τὰ κατάρτια, με τὰ παντὰ, με τὰ σφαιρίδια, με τὰ ῥομπετα. 'Αλλά δὲν εἶνε πρᾶσινη πλέον, οὐδέ μεγάλη. Εἶνε μικρὰ καὶ ἀσημένια ὄλη, τῆς ἐμων εὐλαβῆς τοῦ πλοιοχέρου μου, ποῦ ἐγλύτωσε μιά φορὰ ἀπὸ τράκον μέσα εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἐθαρρεῖ καὶ εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς καταπράσινης σκούνας, μικρὰ, ἀσημένια σκουניתσα. Καὶ ὅταν αἰετῆται ὁ πολυέλιος καὶ αἰετῆται κ' αὐτὴ μαζὶ τῆς πέρα-ῶ, θάρρῳ πῶς εἶμαι μέσα κ' ἐγὼ, καὶ ταξιδεύει ὁ νούς μου πλέον με τὰ παντὰ...

Α. Μουρατίδης.

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΦΑΡΩΝ
Η ΜΑΓΓΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ**

'Εγάρησαν ἔως τώρα σελίδες καὶ τόμοι περὶ τῆς μαγγανείας τῶν ὄρων καὶ ἡ ἰδιότης μερικῶν ἀνθρώπων τοῦ νὰ τιθασθεύουν καὶ καθιστοῦνται πειθίγια τὰ ἀνυπότακτα αὐτὰ ἔρπετα, ἀπησχολῆσαν ἔως τώρα ἐπανειλημμένως τὴν ἐπιτήρησιν. 'Απὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀναφέρονται ἄνθρωποι ἔχοντες τὴν ἰδιότητα ταύτην, ὀνομαστοὶ δὲ ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Φαρώων οἱ περίφημοι Αἰγύπτιοι φύλλοι οἱ ὁποῖοι ἤσαν τὴν ὑπερρυσινοὺν αὐτὴν τέχνην.

'Ὅπως δὴποτε καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους καὶ σήμερον ὑπῆρξαν πολλοὶ οἱ ὑποπιστούντες εἰς τὴν ἰδιότητα τῶν φύλλων, καὶ ἀνάκαθεν ἐξεδηλώθησαν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς εὐκρινείας τῶν ἀληθῶν αὐτῶν.

'Ὁ θεατῆς λοιπὸν μίας σκηνῆς μαγγανείας ὄρων κυμαίνεται μεταξύ τῆς πραγματικότητος ἐκείνου τοῦ

ὁποῖον βλέπει καὶ τῶν ἀμφιβολιῶν αἱ ὁποῖαι αὐτομάτως γεννῶνται εἰς τὸ πνεῦμα καὶ ὑποτρέπονται ἀπὸ τὴν ὑποπίστην τῶν ἄλλων.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ τέχνη αὐτὴ εἶναι εὐρύτατα διαθέσιμος εἰς τὴν Αἴγυπτον. Εἰς τὴν θερμὴν χώραν οὗ τοῦ καλοῦ ἔδαφος καὶ ἡ ὑγρασία γεννῶσι χιλιάδας ἐρπετῶν καὶ ἐντόμων, οἱ ὅροι δὲν εἶναι ὅσων ἄλλοι τρομαροὶ ἀκριθῶς αὐτοὶ τοὺς συνειθίζει τὸ βλέμμα.

Εἰς πᾶσαν ὁδὸν ἀπαντῶνται ἰθαγενεῖς φέροντες εἰς τὸν ὄμον σάκκον ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ὁποῖου διακρίνονται εἰς ἡ ἡκτὴ χυθῶν καὶ κεφαλαὶ ὄρων.

'Αντὶ ἐνός γροσίου τοῦ περιεχομένου τοῦ σάκκου ἰδεῖται κατὰ γῆς, τὰ ἐρπετὰ διασπείρονται εἰς τὸ πεζοδόριον, ἑτοῖμα νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν καὶ συγκρατούμενα μόνον ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸν σύριγμα τοῦ μαγγανευτοῦ.

Εἶναι δὲ ἐντέλως ἀκίνδυνα τὰ θηρία. Οἱ ἰθαγενεῖς εὐθὺς ὡς τὰ συλλάβωσι, περιβαίνουσιν εἰς πρόχειρον ἔγχειρσον διὰ τῆς ὁποίας τοῖς ἀκριβοῦνται οἱ δύο θύλακες τοῦ ἀληθινοῦ καὶ τὸ ἐρπετὸν γάνον τὸ κυριώτερον ὄπλον του καὶ ἐπομένως καὶ τὴν ἐρ' αὐτοῦ πεποῖησιν παρηκτιζαί πάσης ἰδέας ἐπιθέσεως καὶ μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιδοκίμει διὰ συριγμάτων τὴν λύσαν του.

'Ἐξ ἀπὸ τὸ ξενοδοξοῦ Σέσιφ τοῦ Καίρου, συνθησάτοιο θέμα εἶναι ἡ παράταξις δεκάκων ὄρων ὄρων ἐπὶ τοῦ πεζοδρίου. Αἱ Ἀγγλίδες περιηγήτριαι πληρώνουσιν ἀφείδως διὰ νὰ βλέπωσι τὸ ἀρκετὰ ἄγριον θέμα, κάποτε δὲ ἐπιβάλλον νεωροτάτην καὶ ἀβροτάτην Ἰρλανδοὺν ἡ ὁποία κάθε πρωτὶ ἐθώπειν τρυφερώτατα ἕνα ἀποτρόπαιον οὐρνὸν μῆκος δύο μέτρων ὁ ὁποῖος μὴ ἐνωσὺν τῆς θωπείας τῆς ἐρυσσάνων τῶν λαϊκῶν του καὶ ἐσύριξεν ὄσταν νὰ παγῶνῃ τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας.

Εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰθαγενῶν οἱ ὄροι εἶναι ἀβλαβῆ καὶ πειθίγια ζῶα.

Εἶναι ἀληθῆς ὅτι αὐτοὶ προσεπάθησαν νὰ διαστειρωσι τὴν γῆν ὅτι εἶναι ἐκατακτον χάρισμα τῆς φύσεως ἡ ἰδιότης τῶν αὐτῶν. Τὸ βέβαιον ἔν πάτῃ περιπτῶσι εἶναι ὅτι εἰ ἀλλοίωται τὸ Σουὶν καὶ τῆς Μενοουρίας, θά ἀγωνίζονται πολὺ διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ ἐπιβληθῶν εἰς τὰ ἔρπετα.

Τὸ κατορθώσαν ὄμως. Τὸ ἐμποῖον τῶν ὄρων διεξάγεται εἰς εὐρείαν κλίμακα εἰς τὴν ὄθην τοῦ Νείλου, κατὰ ἑκατοντάδας δὲ ἐξάγονται οἱ ὄροι ζῶονταὶ ἡ ταριχευμένοι ὑπὸ τῶν Ἀγγλων καὶ Ἀμερικανῶν.

Συχνότατα μάλιστα τὸ φορτίον τῶν ὄρων συμπληροῖ καὶ προμήθεια ἄλλων ἐρπετῶν καὶ οὐχὶ σπανίως μαζὴ με τοὺς οὐραίους καὶ τὰς ἀσπίδας αἱ ὁποῖαι κενύονται εἰς τὸ ἔδαρος ἀπὸ τὸν σάκκον τοῦ ἀλήτου ξεσποτᾶται καὶ κανεὶς δυστυχισμένος χαμαιλέον, τρέμων ἀπὸ τὴν συντροφίαν ἐκείνην με τὴν ὁποῖαν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξοικειωθῇ.

Δὲν ἤξευρον ἂν ὁ ὄρος κατατάσσεται εἰς τὰ εὐφυῆ ζῶα. 'Εγὼ τοῦλάχιστον δὲν εἶδον ποτε τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ ἐναγύσῃ τὴν περὶ τῆς εὐφύας του ὑπόνοιαν τὸ μόνον τὸ ὁποῖον κατορθώσαν νὰ τοῦ ἐμπνεύσουν οἱ δαμαστίαι του εἶναι μία πειθαρχία καὶ ὑπακοή, εἰς τὴν ὁποῖαν φαίνεται ὅτι συνειθίζει κατόπιν ἄνηλους κυπτήματος εἰς τὸ ἔδαρος.

Τριουποτόπως καταρωθῆται εἰς ὠρισμένον σύριγμα νὰ ἀπόμνην ἀκίνητος ὡς νεκρός, καὶ εἶδα κάποτε εἰς χεῖρας ἐνός Σουιτανοῦ ὄρον κεκοιμημένον εἰς τὸ ἄκρον καὶ ἀκαμπτον καθ' ὅλον τὸ λοιπὸν σώμα, ὡς ῥαβδόν.

Νὰ λοιπὸν πόσι ἐπαναλαμβάνεται τὸ θαῦμα τῆς ῥάβδου τοῦ Ἄδρον τῆς μεταβληθείσης εἰς ὄρον κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφήν!

Τὴν μαγγανείαν τῶν ὄρων τὴν εἶχα ἀκούσῃ καὶ τὴν εἶχα ἀναγῶσῃ καὶ ἐκνομινοῦμεν μεταξύ τῆς ἐπιθυμίας νὰ τὴν πιστεύσω καὶ τοῦ πόθου νὰ ἐπιφυλαχθῶ.

Μοῦ φαίνεται φυσικώτατον εἶναι τὸν τόπον οὗ ἐλατρωθῆ ὁ ὄρος, νὰ κατορθώσω ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸν σπουδάσῃ τόσον καλῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ τὸν σπινθίσῃ, ὅταν δὲ εὐρισκίμην ἡναγκασιμένον νὰ πι-

στεύσω ἀντιπολύλακτοι τὴν ἐπιβλήσαν ἄνθρωπον εἰς ἀνθρώπου, δὲν εὐρισκα ἐπαρκεῖς δικαιολογίας τῆς ὑποπιστίας μου προκειμένου περὶ τῶν ὄρων.

'Ἐξ ἄλλου ὄμως πάλιν δὲν ἤθελα νὰ παραδωθῶ ἀνεξέταστος τὴν σήμεν καὶ, ἐπιφεύγον μάλιστα νὰ μορρώσω γνώμην εἰς αὐτοφίαν.

'Ἐ, τῶ μεταξὺ ὄλοι ὅσοι εἶδον τὸ παράδοξον θέμα προσεπάθων νὰ με πείσω ὅτι εἶναι ἀληθές.

'Ἡ οἰκοδόμησι μου συγχρᾶ, μὲ ἔδεικνον ἀπὸ τὸ παραθυρὸν μου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἀντικρινῆς εἰκής ἕνα γέροντα ὑποσάμπην ὁ ὁποῖος εἰς τὴν νεότητά του ὑπῆρξεν διάσημος μαγγανευτής.

— Καὶ τίς ἔαυτος ὁ περίφημος αὐτός ἄνθρωπος;

— Εἶναι θυρωρός. 'Ἄλλ' ἂν τύχῃ εἰς τὴν γειτονίαν κανεῖνα φειδὸ τοῦ βγάλῃ.

Δυστυχῶς κανεῖνα φειδὸν δὲν παρουσιάζετε εἰς τὴν γειτονίαν. Με ὄλους τοὺς κήπους οἱ ὁποῖοι περιέβαλλον τὴν εἰκίαν μας καὶ ὄλην τὴν ὑγρασίαν ἡ ὁποία ἀπὸ ἡμερῶν ἀεράται, πυνθεν δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ ἕως ὄρου.

'Ἐφαρξῃ ἕνα πρωὶ ἡ οἰκοδόμησινα ἦλθε κατὰ τὸ ἦμισυ χιρῶσα καὶ κατὰ τὸ ἦμισυ τρομακίμην.

— Ἐφίρτες; ἔγχετο φειδὸ εἰς τὸ σπῆτι.
— 'Ἐπὶ τέλους!
— Τὸ βρίζετε εὐχάρῃ τον αὐτό;
— 'Ὀχι. 'Ἄλλ' ἀπὸ θά ἠμποροῦσαμε νὰ τὸ βγάλωμεν.

— Δυστυχῶς δὲν εἶναι τόσον εὐκλεον τὸ πρᾶγμα ὄσον τὸ νομίζετε.

— Α, βλέπετε.

— Δὲν μ' ἐνωσήσατε! 'Ὁ μοσάμπης ἀπέναντί εἶναι ἄρρωτος.

— 'Ὀ!

Τώρα ἤρρισα ν' ἀνησυχῶ ἐγὼ. Ὁμοιωθῶ ὅτι ποτε δὲν συνεπάθων τὰ ἀποτρόπαια αὐτὰ ζῶα. 'Ἡ ἰδέα ὄμως ὅτι ἠμποροῦσα μίαν νύκτα νὰ τὸ εὐρω ἐξηλωμένον ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸ κρεβάτι μου μὲ ἕκαμα τὴν αἰσθησιν ψυχρολογίας.

— Ὄστε;

— Τώρα θά σταλεῖται νὰ ζητήσωμεν ἄλλον καὶ πιστεῖαι νὰ εὐρεθῇ.

Καὶ πραγματικῶς ἀπεστάλη ἐν σπουδῇ ὁ Σάιτιανός θυρωρός μας, με τὴν ἐντολὴν ν' ἀνακαλύψῃ ἕνα μαγγανευτήν.

Δύ ὄροι ἐφρευσθησα διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀνθρώπου. Ὄταν ὄμως εὐρέθῃ ἐπὶ τέλους ἠσθάνθη κάποιον τὴν καρδίαν μου ἐπανορρομένην εἰς τὴν θέσιν τῆς.

'Ἡ τοῦ ἰθαγενῆ μελωδία, ὑψηλῆς, ζηρότατος, μ' ἕναν κατατομῆν ἐκτάκτου κανονικότητος καὶ βλέμμα ζηρότατον. Ὄταν ἐπεχειρήσα νὰ τὸν φωτογραφίσῃ ἠρῆθῃ ἐπίμονος καὶ συνῴδουσε τὴν ἀρνησιν με τοιαύτην ἀσπρατὴν βλεμματικῶς ὥστε παρ' ὀλίγον τὸ μηχανήμα νὰ πῆσῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα μου.

'Ὁ ἄβδωνίας ὁ θυρωρός μας ἀνέλαβε ἐνώπιόν μας νὰ ἐξηγήσῃ τὴ ἡθελασμεν.

— Στὸ σπῆτι μας εἶναι ἕνα φειδὸ. Πρέπει νὰ τὸ βγάλῃ.

— Θὰ εἶδῃ, γιὰ σῆτι.
— Θὰ σοῦ δώσωμε τέσσαρα γρόσια.
— Καὶ τὸ φειδὸ.
— Καὶ τὸ φειδὸ.
— 'Εἶθα, γιὰ σῆτι.

'Ἐν τῶ μεταξὺ τῶν ἐκτύπα ἐπόπτιω. Μοῦ ἐπίρρασεν ἡ ἰδέα ὅτι ἠμποροῦσε νὰ κριθῇ τὸ φειδὸ εἰς τὴν γαλιανὴν χαλεμπιαν του καὶ νὰ μὴ ἀπατήσῃ. 'Εγνώρισα αὐτὴν τὴν ὑπόνοιαν εἰς τὸν θυρωρὸν μας, ὁ ὁποῖος ἔν κεί ἐσυρησθη διὰ τὴν ἀπιστίαν ἡναγιάσθη νὰ τὴν μεταβιβάσῃ εἰς τὸν μαγγανευτήν. 'Ἐκείνος με παρέσυρεν εἰς μίαν γωνίαν καὶ με ὑποχρέωσε νὰ δευθῶν τὸ βλέμμα μου εἰς μέσον τοῦ ἀντίμαστος εἰς τὸ στήθος χαλιμπίας.

'Ἐβεβίωθην ὅτι δὲν ὑπῆρξε τίποτε καὶ διὰ νὰ τὸν ἰκανοποιῶσῃ διὰ τὴν ὑπόνοιαν μου τοῦ ἔδαρος ἡμισυ φράγκον.

'Ὁ ἰθαγενῆς ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον καὶ μοῦ εἶπε σοβαρῶς.
— Καταρχήρα, γιὰ σῆτι.
'Ἄλλ' εἰκίνη τὸ (εὐχαριστῶ, κύριε) εἰλέγη με ἕνα τρόπον ὁ ὁποῖος ὑπενοῖται.
— Με ἠόκικες ποῦ με ὑποπετύθη. Καθῆκόν σου ἦτο νὰ με ἰκανοποιήσῃς!
'Ὁ μαγγανευτῆς ἐκάθησε εἰς τὸ μέσον τῆς μικρᾶς αὐλῆς σταυροδοητῆ καὶ ἤρχισε νὰ σφυρίζῃ.

Τὸ σφύριγμα τοῦ ἤρεμον κατ' ἄρχας, σιγῆλόν, ἤρχισε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ν' ἀνερχεται εἰς ὑψηλοτέραν κλίμακα κατ' ἐπαμειβὴν τόνων.

'Ἐφαρξῃ τὸ σύριγμα διεκίπη καὶ ὁ Αἰγύπτιος ἐπιβόημα τὴν ἄρχην ἐνός ἐρωτικῶ ἀσματος.
'Ἐλ κάρρ οὐλ νεσῶ ἴλ ἀγμάρ
'Ἐτὸ κόκκινον κρασί καὶ τὰ τριαντάφυλλα μιλούν στὰ μάγουλά σου.»
'Ἐστάθη μίαν στιγμήν καὶ ἔπειτα ἐπανάλαθε τὸ σύριγμα.

'Ἐν τῶ μεταξὺ ὁ ὑποφανόμενος εἶχε φροντίσῃ νὰ ἀσφαλισθῇ εἰς τὸ βάθος ἐνός παραθύρου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ βλέπω ὄπως ὄηποτε ἀσφαλισθεῖτον.

Τὸ σύριγμα ἐξηκολούθησε πάντοτε εἰς τὸν αὐτόν τόνον. 'Ἐπειτα ἔγινε συχνότερον, ζωηρότερον, συντονώτερον. Κάπου κάπου τὴν μονότονον κλίμακα διέλαμπε ἕνας ὄξύτατος σφυρισμὸς ὁ ὁποῖος ὄμοιάζε μάλιστα πρὸς σπαρακτικὴν κραυγὴν.

'Ἐν τούτοις δὲν ἐφαίνετο τίποτε καὶ αἱ ὑπόφαι μού ἤρχον νὰ λαμβάνωσι πάλιν σάρκα καὶ ὄστα.

Τότε ὁ μαγγανευτῆς ἠγέρθη, περιήλθε τὴν αὐλήν ὄως ἡ τρεῖς φορές προσέφρων λέξεις ἀκαταλήπτους εἰς τὸν ὄμον ὑπερήφανον καὶ ἐπιβλητικόν.

'Ἐπειτα ἐπανάλαθε καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἦσυχος ἐπανάλαθε τὸ σύριγμα του.

'Ἐφαρξῃ ἀπὸ μίαν γωνίαν τοῦ κήπου ἠκούσθη ἐλαφρὸς φόρος καὶ μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα ἐφάνη ὁ ὄρος προχωρῶν πρὸς τὸν μαγγανευτήν.

Οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ ἡμίκειστοι ἐξέφραζον βαθυτάτην καταπλήξιν. Κάπου κάπου ἐν κούνημα τῆς οὐρᾶς τὸ εἰδένικεν ἴσως ὅτι ἀκυσίως του ἐσύρετο πρὸ τοῦ ἀνθρώπου.

'Ἐν τούτοις προύχωρε. Καὶ ὄσον προύχωρε οἱ ὄφθαλμοὶ του ἐκλείοντο, καὶ τὸ σῶμα του παρελευ.

'Ὁ μαγγανευτῆς δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴν θέσιν του. Καὶ ὁ ὄρος ἦλθε καὶ ἔπεισε ἀναίσθητος εἰς τοὺς πόδας του. 'Ὁ Αἰγύπτιος ἐποσησθη τὸν ἀντίχειρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θηρίου, τὴν ἐπίεσεν ἐλαφρῶς, ὁ ὄρος ἤρχισε νὰ σπαδάξῃ ὀλίγα λεπτὰ καὶ ἔπειτα ἀπέμεινεν ἀκίνητος.

'Ὁ μαγγανευτῆς ἠγέρθη, τὸν ἐπῆρε εἰζήτησεν μίαν σακκούλαν τὸν ἐβαλεν ἐντὸς καὶ ἔπεισε τὴν χεῖρα. Ὄταν τοῦ ἐμετρήθησαν τὰ τέσσαρα γρόσια, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ παράθυρον καὶ με ἐκτύπησε μὲ ἄφρωνον πρόληξιν.

'Ἐνόησα τί ἠθλε νὰ εἶπῃ. 'Ἐσυρα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ θυλακίον μου ἄλλα τέσσαρα γρόσια καὶ τοῦ τὰ ἔρριπα.

— Καὶ τί θῆ νὰ κάμῃ τώρα τὸ φειδὸ ἠρώτησα τὸν θυρωρὸν.

'Ὁ Αἰγύπτιος εἰς τὸν ὁποῖον διεβίβαθη ἡ ἀπειρία μου ἐμεδίοσε.

— Θὰ βγάνῃ παράδες αὐτὸ τὸ φειδὸ, εἶπε.

'Ἐν τῶ ὄντι τὴν ἐπομένην δευροχρονίαν ἀπὸ τὸ ξενοδοξοῦν Σέσιφ εἶδα τὴν ἀβρᾶν Ἰρλανδοὺν θωπεύσαν τὴν κεφαλὴν τοῦ νέου αὐτῆς γνωρίμου, ὁ ὁποῖος ὄμως δὲν εἰδείκνε κανέν σημειον δυσπιστίας, ὅπως ὁ παλαιὸς φίλος τῆς ὁ Οὐραίας.

Γ. Α. Τσοκόπουλος.

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
"ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ"**

Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τοῦ συλλόγου «Παρνασσῶς», τῆς ὁποίας σὰς ὁμοσεύσαμεν σήμερον

μῖαν ἀποψίν, εἰσὶν ἐκθεσιμῆνα ἔργα φωτογραφίας, ηὐλοπλαστικῆς, πυροχαρκατικῆς, τεχνιτῶν ἀνθῶν, καὶ πλαστικῆς.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν τοῦ Παρνασσῶ ἔλαβον μέγαν μόνον ἐρασιτέχνην διὰ τοῦτο εἶναι ἐπι περισσοτέρον ἀξιοθεάματα τὰ ἔργα αὐτά. Καὶ ἐν πρώτοις βλέπων τις τὸ τμήμα τῆς φωτογραφίας, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ ἐξῆγεν εἰς τὴν ἐκθεσιν, εἰσίσταται πρὸ τῆς καλαιστοῦσίας καὶ τῆς τελειότητος ἥτις διακρίνει τὰς περισσοτέρας τῶν φωτογραφιών.

Αἱ φωτογραφίαι τοῦ κ. Κοκκήλι εἶναι ἀληθῆ ἀριστουργήματα τέχνης, ἐπίσης καὶ αἱ προσωπογραφίαι τῶν καλλῶν τῶν Ἀθηνῶν τοῦ κ. Κόνσλα εἶναι τελειόταται φωτογραφίαι, εἰς τὰς ἐνοτάτανας δὲ φωτογραφίας ὑπερέχον αἱ φωτογραφίαι τῶν κ. κ. Δαλλαπόρτα, Καλλινοῦτῆ, Ἡπίτη, Κρίστα, Καλογεροπούλου, Βελουδοῦ καὶ Μεσσαλά. 'Επίσης ἀριστουργήματα εἶναι αἱ αἰ φωτογραφίαι τῶν κ. κ. Ὀλιβί, Delves Broughton, Ἀποστολλίδου καὶ κ. Κυριακ. Μαυρομηλάη.

Εἰς τὸ τμήμα τῆς ηὐλοπλαστικῆς πάλιν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν λάβει μέρος ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δεσποινίδες, εἶναι αἱ περισσοτέρας εἰς αὐτὸν ἄξιοι συγγραφεῖριον. Καὶ ἐν πρώτοις τὰ ἔργα τῆς δεσποινίδος Κλεσπάρας Ἰουκνίδου εἶναι ἀληθῆ ἀριστοτεχνήματα, μαρτυροῦντα ὄχι ὀλίγην καλαιστοῦσίαν καὶ ἀμνησίαν τῆς καλλιτεχνίας. 'Επίσης καλὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα τῶν κ. κ. Αἰλιῆς Χατζημηγάλη, Σοφίας Λασκαρίου, Ἀδων Κατσουρά, Ἀδελφῶν Κατσουλίδου Μαρίας Ποτασαρῶ καὶ Κατίνης Ἀργυροπούλου.

Εἰς τὴν Πυροχαρκατικὴν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ ἐπι περισσοτέρον τὴν μέχρις ἀπιστεῦτοῦ βαθμὸν ἰκανότητά τῶν Ἀτθῶν. 'Ἐδῶ πρωτεύουσι τὰ ἔργα τῶν κ. κ. Αἰλιῆς Χατζημηγάλη, Κατίνης Ἀργυροπούλου, Μαρίας Καλαμάρα, Ζωῆς Δαλλαπόρτα, Σοφίας Ραγκαθῆ, Μαρίας Βοτσουναρῶ, καὶ Ἑλένης Τρικουρίας.

Εἰς τὰ τεχνιτὰ ἄνθη ἕνας κάλαθος πελώριος ἀνθῶν τῶν ἀδελφῶν Κατσουλίδου κινεῖ τὸν γυνικόν θαυμασὸν διὰ τὴν τελειότητα καὶ φυσικότητα τῆς κατασκευῆς τῶν ἀνθῶν, καὶ τὴν ἐξοχὸν ἀμνησίαν καὶ καλαιστοῦσίαν

ΙΟΥΔΙΟΥ ΜΑΣΕΝΕ ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ

Δι' ἄσμα (ἢ βιολίον) καὶ κλειδοκύμβαλον

CHANT *All^{mo} quasi and^{te} d. = 58, pp*
 Vous, et l'heu- re du mys- té- re, La nuit
 va couvrir la ter- re, l'ombre cache en ses re- plus Le se-

PIANO *pp*
 Ped

p
 . quel de fi- an- cé - e, Car les ro- ses de l'hy-

sonore cédez
 .ret des cœurs é- pris Dans les splendeurs é- toi- lé- es, Que vos

suivez *suivez*

un poco rit. *sonore* cédez
 .ret des cœurs é- pris Dans les splendeurs é- toi- lé- es, Que vos

suivez *suivez*

p
 .men - Pour vous fleu- riront de main! Dé- nou- ez vos langues

suivez

3

cedez *p* *rit.*
 tres- ses En murmu- rant - vos ten- dressas. Puis, au- près de votre

suivez *p*

p *molto rit.* *pp*
 .poux Endormez-vous endormez-vous!

rit. *A tempo*
suivez *pp* *perdendosi* *pp*

A tempo
 Pour vous les nuits se- ront bel- les, Aux sen-

rit. *A tempo*
ppp *pp*

p *pp*
 .teurs des fleurs non- vel- les. Tous deux vous re- po- se- rez. Tous deux

pp

2

pp *molto rit.*
 vous, endormez-vous!

rit. *A tempo*
suivez *pp* *perdendosi* *ppp*

A tempo *p*
 Vite, ô - tes, belle é- pou- sé - e. Le bou-

A tempo *pp*
 Ped

p
 . quel de fi- an- cé - e, Car les ro- ses de l'hy-

cedez

cedez
 .men - Pour vous fleu- riront de main! Dé- nou- ez vos langues

suivez

4

molto rit. *pp*
 vous vous ai- me- rez Et les bri- ses prin- ta-

suivez

mf *cedez* *p*
 .nté - res, En ef- fleu- rant - vos pau- pié- res. Fe- ront vos rê- ves plus

suivez *p*

p *molto rit.* *pp*
 doux, Endormez-vous, endormez-vous en

rit. *A tempo*
suivez *pp* *pp*

pp *perdendosi* *pp*
 - dar - mez - vous!

pp *pp* *perdendosi* *pp*

2 Ped